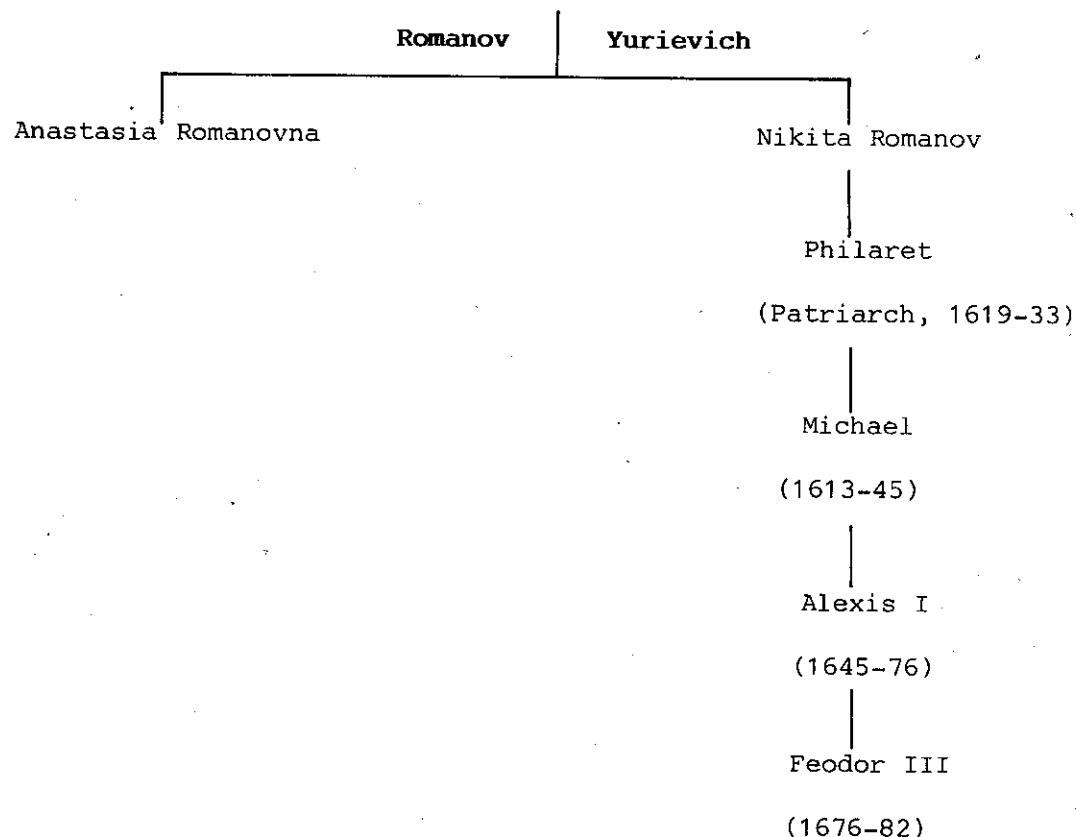

บทที่ 7
รุสเซียในคริสตศตวรรษที่ 17
รุสเซียภายใต้การ統治ของรomanov (1613 - 1682)

สมัยปกครองของราชวงศ์โรمانอฟ ออยู่ในช่วงศตวรรษที่ 17 ราชวงศ์ได้ปกครอง
สืบต่อ กันมาจนถึงสมัยปีวิคตอรี ค.ศ. 1917 สภาพการโดยทั่วไปของรัสเซีย กลไกการบริหาร ชีวิต
พลเมืองและบทบาทของศาสนาเหล่านี้ได้เข้ามายึดบทบาทเกี่ยวข้องไม่น้อยเลย

ในทางศาสสนานั้นชาวรุสเชี่ยนเป็นหนึ่งอีวนที่ 3 และที่ 4 ที่ได้มีส่วนส่งเสริมความคิดที่ว่า moscovites เป็นโรมที่สาม¹ ทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องต่อต้านปีล สวีเดน และลิทัวเนียนทางตะวันตก พากเตอร์กทางใต้ เหล่านี้กระตุ้นให้ชาวรุสเชี่ยนเกิดความรักชาติรวมหงการขยายดินแดนออกมีก็ทำให้มีความจำเป็นต้องจัดตั้งระบบบริหารภายในดินแดนที่ได้มาริบม เกิดความกระรือร้นที่จะแสวงหาเทคโนโลยีและผู้เชี่ยวชาญจากตะวันตกมาช่วยดำเนินการพัฒนาประเทศของตนที่ยังล้าหลังและอยู่โดยเดียวนานา แต่ยังไร้ความสามารถ ไม่ว่าชาร์จะลงมือทำสิ่งใด อิทธิพลของสภาพภูมิศาสตร์และความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ครั้งเก่าก็จะเข้ามามือธิพลเป็นอย่างมาก จนในที่สุดก็กลายเป็นเส้นกำหนดของ การพัฒนาไปสี่ทุกอย่าง

หลังจากสมัยอยุ่งยากนักประเทศรุสเชี่ยก็อยู่ในฐานะ เสียหายอย่างหนักทางเศรษฐกิจ คนยากจนมากและภาษีค่อนข้างรุนแรง ประชากรประเมณ 9 ล้านคนในขณะนี้ได้รับการศึกษา เศรษฐกิจล้าหลัง ในขณะที่ยุโรปขณะนั้นอยู่ในสมัย Renaissance มีการค้าพบทางวิทยากร วิทยาศาสตร์ มีมาตรฐานการรองซีฟูสและสร้างประเทศได้อย่างมั่นคงเป็นปีกั่น

ในรุสเชี่ยมีการจัดการศึกษาขั้นประถมบ้าง แต่ยังไม่มีการศึกษาขั้นอุดมเลย มหา-วิทยาลัยแห่งแรกคือมหาวิทยาลัยที่มอสโคร์ ถูกผลักดันให้สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1649 แต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ มีการตั้งโรงพิมพ์เป็นครั้งแรกในมอสโคร์ เมื่อประมาณช่วงปี 1550 เพื่อพิมพ์หนังสือศึกษา แต่ยังไม่มีวรรณคดีพื้นบ้านของรุสเชี่ย เลยจนถึงศตวรรษที่ 18

รัฐ (State)

ความจำเป็นในการป้องกันชายแดนได้ทำให้รุสเชี่ยเป็นรัฐทหาร (military state) ประชาชนที่อยู่ตามชายแดน เช่น พวกลอสเซช (cossacks) มีฐานะเป็นอาสานิคมทหารที่พอยใจ

¹ เป็นความคิดของพระ Philotheus แห่งพธอกอฟเป็นองค์แรก ภายหลังกรุงคอนสแตนติโนเปลแตก เมื่อปี ค.ศ. 1453 ทำให้มีความเห็นว่า โรมที่ 1 ในอิตาลี ทำความมิตรอย่างมากที่ปล่อยให้เกิดการแตกแยกคริสตศาสนา ออกเป็นฝ่ายตะวันออกและตะวันตก ทำให้โรมสูญเสียความเป็นผู้นำ และในที่สุดก็ต้องพ่ายแพ้ก่อนรายชน ต่อมาถึงสมัยของคอนสแตนติโนเปลเป็นโรมที่ 2 ซึ่งทำให้ความมิตรอีกจึงถูกลงโทษให้พ่ายแพ้เตอร์ก ดังนั้น มอสโคร์ในฐานะโรมที่ 3 จึงต้องรักษาศรัทธา ความบริสุทธิ์ และไม่แตกแยก "พระโรมที่ 2 สายไปแล้ว โรมที่ 3 จะคงอยู่และจะไม่มีโรมที่ 4 อีก"

ในการปกครองที่อยู่ห่างไกลจากศูนย์กลางและรังวัลที่ได้รับจากรัฐบาลกลาง ชาาร์ทรงปกครองประเทศด้วยการใช้อำนาจเอกสารชี้บัญญัติแบบรวมเข้าสู่ศูนย์กลางสนับสนุนโดย State Church และ service nobility ซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นที่ดิน พวกรู้จะทำหน้าที่จัดหาคนและอาวุธยุทโภภรณ์ ที่รัฐต้องการ สำหรับที่ดินที่ได้ไปนั้นก็จะไม่มีประโยชน์เลย ถ้าไม่มีแรงงาน ดังนั้น พวกรเซอร์ฟ จึงถูกผูกมัดเข้ากับที่ดินในฐานะ เป็นส่วนหนึ่งของที่ดินนั้น ในเมืองเองก็มีการจัดระบบคล้าย ๆ กัน คนเมืองถูกแบ่งออกเป็นตำแหน่ง (rank) ทำหน้าที่เป็นข้าราชการ

กลไกของการปกครอง

1. ชาาร์ บางครั้งเมื่อทรงต้องการที่ปรึกษา แต่ในที่สุดก็มักจะตัดสินพระทัยเด็ดขาด ตามลำพัง ในสมัยอิวานที่ 4 ได้ก้าวไปถึงขั้นที่ตั้งว่าทรงเป็นผู้ถือกฎหมายแม่ศานาภียกย่องว่า กษัตริย์ทรงเป็นสมนดิเทพ ยิ่งเมื่อพากพาตาร์และบีแซนท์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ราชสำนักกษัตริย์ ก็ยิ่งเพิ่มพระราชอำนาจมากขึ้น สำหรับประชาชนก็ถือว่าชาาร์นั้นทรงมีฐานะสูงสุดเรื่อยมาจนถึงปี ค.ศ. 1917

2. คณะรัฐมนตรี² (The Ministries) เพิ่มอำนาจขึ้นอย่างมากในสมัยที่เริ่ม การครอบครองดินแดน บรรดา prikazy หรือ commands เหล่านี้มักจะมีกิจกรรมซึ่งข้องกันเมื่อ ปี ค.ศ. 1600 มีจำนวน 30 คน ต่อมาเพิ่มเป็น 50 คน แบ่งเป็นคณะบริการงานในวัง 13 คน 17 คนจัดการเกี่ยวกับการชน 10 คนเพื่อตอบปัญหาเศรษฐกิจ และเพียง 12 คนทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กลไกราชการแบบนี้ค่อนข้างลับลับ ล่าช้า ช้าอย่างเปิดโอกาสให้มีการกินสินบน ฉ้อราษฎร์บังหลวงและการคอตโคงอย่างฉกาจฉกรรจ์

3. สาคูมา คณะที่ปรึกษาของโบยาร์ประกอบด้วยขุนนางหลายระดับ มีผู้ช่วยคือ พวกรที่ไม่ใช่ขุนนาง มีสิทธิ์จะเข้าร่วมงานการปกครองประเทศด้วย ในลักษณะที่ถือว่า (ผู้ปกครอง หรือกษัตริย์ทรงใช้เครื่องมือ ในขณะที่โบยาร์มีหน้าที่ให้คำปรึกษา ผู้ที่จำกัดอำนาจของสภานี้คือ

² ในปี ค.ศ. 1550 ได้มีการบันปฐกหมายใหม่ อเล็กซิส อดาเชฟ (Alexis Adashev) ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานของ "Ministry for Receiving Petitions" ทำหน้าที่เพื่อจัดการคอร์ปชั่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของกรณีของการพิพากษาคดีที่ราชภราจประท้วง ได้ถูกเห็นว่าไม่มีความยุติธรรมเพียงพอ ต่อมาเมื่อการจัดตั้งกระทรวงอื่น ๆ ขึ้นมาอีก แต่เนื่องจากไม่มีการกำหนดหน้าที่แน่นอนจึงเกิดสับสนและก้าวก้ายกัน

อิวานที่ 4 沙皇เป็นผู้ตกลงใจขึ้นสุดท้าย แต่เมื่อผู้ปกครองอ่อนแอกตามลำดับ โบยาร์ก็กลับเข้มแข็งขึ้น เพิ่มหง่านำใจและอภิสิทธิ์ เริ่มมีการทะเลาะวิวาหันระหว่างพระภูมิ มีการมาตกรรมด้วยยาพิษบ้าง ฝ่าพันกันบ้างและบอยที่สุคือการปฏิวัติรัฐประหาร ที่ทำให้ประวัติศาสตร์รุสเชียดำเนินมีแต่เรื่องการวางแผนในวังหลวงและการบดบังด้วยเรื่องต่าง ๆ

4. The Zemsky Sobor³ เป็นสภาของรุสเชียที่ไม่เคยพัฒนามาจนถึงขั้นเป็นสภាបุแห่งหรือ "parliamentary goverment" ในรุสเชียเลย เริ่มนี้สภามีลักษณะเป็นแบบสภាបุแห่งในรัชสมัยอิวานที่ 3 ค.ศ.1471 แต่มีการเรียกประชุม Zemsky Sobor เป็นครั้งแรกในสมัยอิวานที่ 4 ค.ศ.1566 เนื่องจากอิวานต้องการเพิ่งคนชนชั้นชั้นปัจจุบันไม่ใช่โบยาร์ คณะผู้แทนที่ถูกเรียกประชุมมีพระราชาคนหนึ่งสูง สภาโบยาร์ นายทหาร พ่อค้า จำนวนแล้วแต่โอกาส สภานี้ทั้งน้ำที่สำคัญมากในสมัยยุ่งยากและสมัยต้นราชวงศ์โรมานอฟ สภานี้ก็มีบทบาทไม่น้อยเลย แต่เมื่อ沙皇มีอำนาจเพิ่มขึ้นสภานี้ก็หมดความหมายและล้มเลิกสิ้นเชิงเมื่อปี ค.ศ.1698⁴ สิ่งที่เป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อ Zemsky Sobor ก็คือ

1. อภินากษัตริย์เอกสารธิปัตย์
2. การแบ่งชนชั้น

5. การบริหารห้องถิน อยู่ในมือของข้าหลวงที่ได้รับการแต่งตั้งจากราชสำนักแต่หลังสมัยภูริบูรของอิวานที่ 4 บางตอบก็ได้รับอนุญาตให้เลือกผู้อวุโสท่านนี้ที่คุ้มครองและเก็บภาษี อย่างไรก็ ทั้ง 2 ระบบนั้นต่างก็ให้อำนาจเจ้าของที่ดินเกือบสมญวนี้ในการตัดสินชีวิตผู้อยู่ใต้ปกครองในหมู่บ้านนั้นประชากรถูกจัดเข้าอยู่ภายใต้ระบบ mir โดยเลือกผู้อวุโสในสภาพหมู่บ้านท่านนี้ที่ในการจัดแบ่งที่ดินสำหรับประชาชนในหมู่บ้านนั้น

³Zemsky Sobor นี้มีคือลักษณะเป็น constitution assembly แต่จะนี้สภานี้เป็น advisory body ประกอบด้วยทหาร เจ้าของที่ดิน ข้าราชการและพ่อค้าที่ได้รับการเสนอชื่อจากรัฐบาลรวมทั้งผู้แทนจากแคว้นอื่น ๆ และมօสโคร์ด้วยมีได้มีลักษณะเป็นสภาประชาธิปไตยตามความหมายในปัจจุบันแต่เพื่อสนับสนุนองค์กรัฐิย์เอกสารธิปัตย์เสียมากกว่า

⁴สภาร Sobor แท้ ๆ ประชุมครั้งสุดท้ายเมื่อปี ค.ศ.1653 ส่วนสภารที่ประชุมครั้งล่าสุดเมื่อปี ค.ศ.1698 นั้นไม่ได้มีตัวแทนจากคนทุกสาขา เมื่อในสมัยอิวานที่ 4

6. ระบบภาษี ค่อนข้างหนักสำหรับผู้ที่ต้องจับหน้าที่เสียภาษีคือชាតนาและชาวนาเมืองเดิมภาษีนับเสียเป็นการรวมเลข ก่าวคือ azimuth ชนหมู่บ้านเป็นผู้จ่ายทั้งหมดแต่ต่อมาจะเปลี่ยนเป็นว่าแต่ละบ้านต่างก็จ่ายภาษี ภาษีทางอ้อมมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยวิธีการผูกขาด เช่นผูกขาดการเก็บภาษีบุหรี่ เกลือ เป็นต้น ยิ่งนานวันพวกรู้ผูกขาดเก็บภาษีมีวิธีการฉ้อฉลต่าง ๆ จนชាតนาชาวด้วยต้องขายตัวเองเป็นเชอร์ฟ วิธีเดียวที่จะหลีกหนีได้คือการหนีเท่านั้น ภาษีที่เก็บได้ก็ไม่ได้นำมาบำรุงประเทศและไม่ได้ผลทางเศรษฐกิจเลย

7. กองทัพ ครั้งหนึ่งของรายได้ประเทศไทยน้ำออกไปใช้จ่ายในการบำรุงกองทัพ พวกร service nobility เป็นพวกร่มหน้าที่โดยตรงในการจัดกองทัพเพื่อได้รับสิทธิครอบครองที่ดินเป็นการตอบแทน กองทัพประจำก็อกกองทหาร streltsy⁵ มีทหารจ้างและคอสเซ็ค มีทหารเป็นใหญ่ แต่กำลังสำคัญของกองทัพรัสเซียนนั้นอยู่กับจำนวนประชากร ชាតนาต้องรับราชการตลอดชีวิตในบางครั้งก็ถูกลงโทษด้วยการให้เป็นทหาร ถ้าแต่งงานแล้วถูกบังคับให้มารับราชการทหารอีกภรรยาที่สามารถแต่งงานได้อีกภายใน 3 ปี ลูกชายก็ถูกส่งไปเลี้ยงในกองทัพหรือในโรงเรียนเด็กกำพร้า

8. ศาสนา เป็นที่น่าสังเกตว่า ศาสนาและการเมืองของรัสเซียนนั้นไปค้ายกันได้ดี จนทำให้ต่างก็ได้รับที่ดินตอบแทนมากมาย เป็นพวกรโภลิทีชัน ไม่ต้องเสียภาษีศาสนาเมื่อบาทมากในสมัยการยึดครองของมองโกลในฐานะที่เป็นสถาบันเดียวที่เป็นที่พึ่งทางใจของประชาชนและก่อให้เกิดความสำนึกในความเป็นชาติขณะนั้น ศาสนาเท่านั้นที่มีบทบาทเป็นผู้นำในสมัยยุ่งยาก หน้าที่เป็นประมุขของนิกายกรีกอโรมันโศโคลส ภายหลังที่คอนสแตนติโนเปิลแตก ยืนยันที่จะเป็นผู้รับทดสอบศาสนาต่อไป และที่สำคัญที่สุดคือเป็นสถาบันเดียวที่ต่อต้านโอลิชซึ่งพยายามที่จะรวมรัสเซียเข้าเป็นอาณาจักรเดียวกัน

ปี ค.ศ. 1439 ได้มีการประชุมที่ฟลอเรนซ์ เพื่อตัดสินปัญหาการรวมกรีกอโรมันโศโคลส และโรมันคาಥอลิก เนื่องจากพระจักรพรตดิแห่งกรุงคอนสแตนตินโนเปิลทรงต้องการความช่วย

⁵ จัดขึ้นในสมัยอิวานที่ 4 กองทหารส่วนใหญ่ประกอบด้วยชาวเมืองซึ่งต้องเป็นทหารตลอดชีวิต ส่วนนายทหารก็คือลูกชายของใบหาร มีอาวุธปืนดาบศิลา หน้าที่เบื้องต้น คือครัวรักษาความปลอดภัยของชาร์ อาศัยในค่ายซึ่งถือเป็นเขตปลอดภัยในเมืองมีสิทธิทำการค้าและอุตสาหกรรมในเวลาสงสัยได้ ถือเป็นกองทัพหลักของรัสเซียในการพิทักษ์ป้องกันพระเจ้าชาร์

เหลือเพื่อต่อต้านพวกราเตอร์ก พระองค์จึงทรงยอมรับอำนาจไปเป็น ถึงแม้พวกรัสเซียนจะปฏิเสธที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำที่ถือว่าทรยศทั่วโลกนั้น และในปี ค.ศ.1448 ซึ่งมีการเลือกประมุขศาสนานิมอสโคร์โดยเลือกจากบิชอปของรุสเซีย

ถึงประมาณปลายศตวรรษที่ 16 โบลกี้ยังคงพยายามที่จะใช้ความเชื่อทางศาสนาเป็นการรวมติดเน้นทางตะวันตกเฉียงใต้ของรุสเซีย ซึ่งเป็นอาณาจักรของตนอยู่ การกระทำดังนี้ทำให้ชาวรุสเซียโดยเฉพาะพวกราเตอร์กและพวกรัสเซียต่อต้านการขยายอำนาจของโบลก์ ที่โดยเฉพาะได้เกิดการปฏิบัติโดย โบห์เดน คามานินสกี้ (Bohdan Khmelnitsky) ด้วยเหตุนี้ศาสนาของรุสเซียจึงมีผลส่องอย่างพร้อมกันคือ "การเพิ่มพลังรวมชาติ ในขณะเดียวกันก็มีผลทำให้รุสเซียถูกตัดขาดจากยูโรปตะวันตก" ด้วย

เหตุการณ์สำคัญในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี 16 ถึงปี 17 ที่สำคัญในการต่อต้านศาสนาราเตอร์ก ที่ประพฤติไม่เหมาะสม ผู้ที่ต้องการปฏิรูปส่วนใหญ่คือ พวกรัสเซียที่หวังว่าจะได้ส่วนแบ่งที่คืนของวัสดุที่มีการปฏิรูป กลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มนึงคือกลุ่มที่เรียกว่า Trans-Volga Elders และความไม่พอใจที่พระมีฐานะมั่งคั่ง ควรจะเอาเงินเหล่านี้มาแบ่งให้คนจนบ้าง ส่วนพระองค์เห็นว่าพระมีความจำเป็นจะต้องใช้เงิน หัวหน้าพระภิกษุ Joseph of Volokolamok ฝ่ายเจ้านครชื่นชุมกลุ่ม Elders เพราะต้องการที่คืนของวัสดุเป็น Pomeshchiki แต่พวก Josephites กลับเป็นพวกที่พยายามจะตัดความสัมพันธ์ระหว่างวัสดุและรัฐ เสียโดยการจัดการเนรเทศคนที่ทรยศ คือ พวกรัสเซียที่ต้องกับคละปฏิรูป มีการประชุมคณะสงฆ์เมื่อปี ค.ศ.1503 ทุกคนที่จะสนับสนุนชาร์ทุกประการ ถ้าชาร์ทุกการเข้ามาเกี่ยวข้องกับการจัดสรรที่คืนของวัสดุ

อีกหนึ่งในปี 1547 และ 1554 เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการประกอบพิธีคำสอนกฎหมายสถาบันสังคม ฯลฯ แต่การจัดการต่าง ๆ นั้นไม่ได้ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นอกจากจะมีผลสำเร็จลำบากอย่างเดียวคือ การตั้งโรงพิมพ์ขึ้นเป็นแห่งแรกในรุสเซีย เพื่อพิมพ์หนังสือเผยแพร่ให้พระได้มีโอกาสศึกษาดีขึ้น มีการพิมพ์ Stoglav หรือคูม็อพระสังฆ์ขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1551 พระ

⁶ D.M. Sturley, A Short History of Russia, pp.47-48

องค์เดียวที่ไม่เห็นด้วยและคัดค้านก็คือบาทหลวงฟิลิป ซึ่งได้ถูกอิวานลงโทษในความผิดนั้น

ในศตวรรษที่ 17 นักไกด์เกิดความแตกแยกทางศาสนาที่นำผลกระทบมาให้ในระยะเวลายาวนาน ในครั้งแรกการปฏิรูปนั้นไม่มีสิ่งใดมากนัก การพื้นฟูเรื่องอภิสิทธิ์ การเพิ่มฐานะความมั่งคั่งของพระยังคงมีต่อไป การใช้ภาษาพื้นเมืองก็ทำให้พระที่มีความรู้ภาษากรีกและละตินมีจำนวนน้อยลง การแปลก็มีความผิดพลาดมาก ความผิดอันนี้ถูกเปิดเผยโดยนักประชารัฐกรีกหลายท่าน อาทิ เช่น ไดโอนิชิอุส (Dionysius) ซึ่งได้เริ่มแปลคัมภีร์ที่ถูกต้องขึ้นเมื่อประมาณศตวรรษที่ 17 รางวัลแห่งความพยายามของพระองค์นั้นก็คือถูกกล่าวหาว่าวนอกรีตและถูกจับขังคุก

การปฏิรูปสำคัญครั้งหนึ่งก็คือการปฏิรูปในรัชสมัย沙ร์โอลีชิส (ค.ศ. 1645–76) พระบอสสองค์เดียวของไม่เคลิโรมานอฟ ผู้ทรงได้สมญาในประวัติศาสตร์ว่า "ผู้สูงเสีย" สังฆราชคนโปรดของชาห์โอลีชิสก็คือพาทริอาร์คินิกอน ทรงแต่งตั้งให้เป็น "Great Sovereign" ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าชาห์ เช่นเดียวกับไม่เคลิ โรมานอฟ ทรงยกย่องสังฆราชพิลาเรท์ให้ทรงดำรงตำแหน่งแม่แล้ว

นิกอน มีกำเนิดเป็นชาวนา และได้บวชเป็นพระในปี ค.ศ. 1605 จนได้เป็นสมการวัดได้เป็นพรหสหายของอเล็กซิส และเป็นอาร์ชบิชอปแห่งนอฟโกรอด ตำแหน่งสุดท้ายคือผู้จัดการระเบียบว่า "Ukrainian Church" ซึ่งได้ผนวกเข้ากับคิณแคนธรุสเซียนน์จะต้องอยู่ภายใต้พาทริอาร์คแห่งมอสโคว์ด้วย

การปฏิรูปนี้คือการมุ่งที่จะยังคงความสัมพันธ์กับนิกายแคಥอลิก และให้คัมภีร์แบบเก่าของกรีกว่าเป็นคัมภีร์ที่ถูกต้องเพื่อให้ชาวรุสเชียได้มีสิ่งเดียวกัน รวมทั้งฝ่ายแคಥอลิกไม่อาจโงมตีความผิดพลาดในนิกายออร์โธดอกอสโกริกต่อไป อาทิ เช่นตัวสะกดคำว่า "Jesus" การใช้ 3 น้ำหนา 2 น้ำในการให้พร การประกอบพิธีกรรมการไว้หนวดฯ เหล่านี้จะเห็นว่าเป็นการมุ่งปฏิรูปเพื่อว่าจะแบบแผนมากกว่าที่จะให้ปฏิบัติจริง แต่ดึงกระนั้นก็ได้ก่อให้เกิดการต่อต้านอย่างรุนแรงเนื่องจากมีผู้ไม่พอใจที่ของนิกอน และการที่พระสังฆราชมักนิยมทิปรึกษาชาวกรีกมากกว่าชาวรุสเชีย ตลอดจนการประนีประนอมพากหัวเก่า (The Old Believers หรือ Old Ritualists) อายุรุนแรง เช่นการธรรมาน และการเนรเทศ

ต่อมา Niccon ได้เรียกร้องขอใช้สิทธิของ "Great Sovereign" เนื่องสั่งมราช พลาราทคือต้องการใช้อำนาจเที่ยมชาติ อเล็กซ์เจนให้มีการประชุมคณะสงฆ์ เมื่อปี ค.ศ. 1654 ตั้งคณะกรรมการสอบสวนนิกอน เพราะไม่พอใจที่นิกอนทำท่าจะยกอภินาจศาสนานอร์สุ นิกอนถูกปลดและเนรเทศเมื่อปี ค.ศ. 1666

The Raskolniki

ถึงแม้ว่าสังฆราชนิกอนจะถูกปลดไปแต่สังฆราชก็ยังคงดำเนินการปฏิรูปต่อมาระหว่างปี ค.ศ. 1666 ถึง 1667 ซึ่งแม้ว่าผลในทางปฏิบัตินั้นจะไม่ปรากฏชัด แต่ก็เกิดผลอย่างอ่อนคือเหตุขัดแย้งที่มีอยู่ต่อมามาเรื่อย ๆ เกิดการแตกแยกในวัดอันมีผลมาถึงรัฐด้วย พวกที่แตกแยกออกไปนี้คือพวกที่เป็นที่รู้จักว่า "Raskolniki" (schismatics, "Old Believers" หรือ "Old Ritualists") ซึ่งไม่เพียงแต่ประมาณสังฆราชนิกอนว่าเป็นผู้ต่อต้านพระคริสต์แต่ยังได้ก่อการปฏิรูปต่อรัฐบาลโดยกล่าวหาว่ารัฐบาลยอมรับการปฏิรูปของสังฆราชองค์นั้น เมื่อสังฆราชถึงแก่กรรมพวgn ก็หันเหความเกลียดชังมาที่พระเจ้าชาร์โองต์มาร์ก้าถึงพระธิดาของพระเจ้าชาร์โองพระนางโซเฟีย จนถึงปีเตอร์มหาราชผู้ทรงออกคำสั่งให้ชาวรัสเซียโภนนวด และดำเนินการเก็บภาษีพวกหัวเก่าอย่างรุนแรง พวgn จึงก่อการปฏิรูป เหตุการณ์ร้ายแรงที่สุดคือเหตุการณ์ทางภาคเหนือในเขตทะเลขาวซึ่งพวก Raskol จำนวนมากหนึ่งไปปะสมหาบกับพวกพระ Solovetsky ต่อสู้องกันตนเองจากกองทัพของพระเจ้าชาร์โองที่นั้นเป็นเวลาถึง 7 ปี

ต่อมาพวก Raskol ก็เกิดแตกความเห็นกันเองคือฝ่ายที่ไม่เห็นว่าพระมีความสำคัญต่อการเป็นตัวกลางสื่อสารระหว่างพระเจ้าและผู้บังคับ ฝ่ายหนึ่งยังคงเชื่อในระบบการแต่งตั้งพระที่จะต้องเน้นความเชื่อแบบเก่าโดยไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของนิกอน

ในช่วงคริสต์หลังของคริสตศตวรรษที่ 19 นั้น มีพวก Raskolniki อยู่ประมาณสิบถึงยี่สิบล้านคน ระหว่างปี ค.ศ. 1903-1905 พวgn ได้รับสิทธิ์เดียวบางประการเพิ่มขึ้นแต่ก็ไม่มากนักจนถึงในสมัยของรัฐบาลชั่วคราวในปี ค.ศ. 1917⁷

⁷ Walther Kirchner, History of Russia. pp.74-75

9. สภาพทั่วไปของประชาชน ได้แก่ ล่าวแล้วว่ารุสเซียในศตวรรษที่ 17 นั้นยังไม่ได้ปรับปรุงตัวตามแบบตะวันตก จึงมีพากประกอบอาชีพต่าง ๆ คือ หมุด วิศวกร พ่อค้า นายห้างบุกเบิก เรื่อง ชาวตะวันตกพาภันเดินทางเข้าไปทำมาหากินในรัสเซียเป็นการใหญ่มีชาวต่างประเทศอยู่ในรัสเซียขณะนั้นถึง 18,000 คน ในสมัยพิโโอดอร์ที่ 3 มีนักเทววิทยากรรักและนักประชาญปฏิรูปศาสนา ถึงตอนปลายศตวรรษที่ 17 การแต่งกายแบบตะวันตกสถาบัตยกรรม และเพอร์นิเจอร์แบบตะวันตก ฯลฯ ก็เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในวงสังคมรัสเซียชั้นหนึ่ง คือสังคมของคนรวยและพ่อค้า ผู้คนแบ่งเป็นพากที่ยังนิยมแบบเดิมของสังคมรัสเซียในขณะที่คนกลุ่มนั้นต้องการให้รัสเซียปรับตัวตามแบบสังคมต่างประเทศทุกอย่าง เพราะถือว่าสิ่งนั้นเป็นความเจริญ

สำหรับคนที่เหลืออยู่ส่วนหนึ่งก็คือคนจนที่ทำงานหนักและได้รับการบีบคั้นอย่างมาก ระบบเชอร์ฟเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วในเมืองคอกอุกกลุ่มนั้นกำลังขึ้นชิงกับความเจริญและความก้าวหน้าของตะวันตก สิ่งที่ชาวรุสเซียส่วนใหญ่ต้องเผชิญก็คือโรคระบาด ความอดอยาด และความแห้งแล้ง การเสียภาษีอย่างหนักและเลี้ยงเหลี่ยมของเจ้าของที่ดิน ในที่สุดชาวนา ก็ตกลงหาสนั่นสิน แล้วก็ลายเป็นเชอร์ฟ และเป็นหาสตามลำดับ การรุกรานเจ้าของที่ดินเป็นวิธีเดียวที่ชาวนาจะต่อต้านอำนาจที่กดพอกคนอยู่ บางครั้งก็ฆ่าเหล้า หนีหรือกบฎ เพื่อแสดงความไม่พอใจของคน

การลงโทษค่อนข้างรุนแรง ส่วนใหญ่เป็นวิธีการทรมาน ขารือวานที่ 4 และปีเตอร์ที่ 1 มักเสด็จมาทรงควบคุมการทรมานเหล่านั้นด้วยพระองค์เอง นอกจากนี้ ก็มีการเขียน แขวน คอ ให้คั่มധีร์ หักแขนขา ตัดหู ตัดลิ้น ตัดจมูก โทษที่เบาที่สุดก็คือการเนรเทศไปโซนีเรียในสมัยอิวานที่ 4 โดยมีนักพรตของพระศาสดาถูกฝ่าฝายด้วยการจับโยนลงแม่น้ำลายพันคน บางครั้งก็เอาผูกติดกับเรือ คนพ่ายแพ้ก็พ่ายไป เหล่านี้เป็นต้น

10. พัฒนาการของระบบเชอร์ฟ ในสมัยกลางนี้ การมีเชอร์ฟเป็นเรื่องธรรมชาติของยุโรปแต่เมื่อเวลาผ่านไปประชาชนเหล่านี้ก็ได้รับการปลดปล่อยให้อิสระตามลำดับ ตรงกันข้ามกับในรัสเซียที่ระบบเชอร์ฟแผ่ขยายกว้างออกไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีการหยุดยั้งจนถึงปี ค.ศ.

1861

แม้ในเรื่อง ๆ นี้ปรากฏว่าประชากรรุสเซียส่วนใหญ่ถึง 95.1 ล้านเป็นชาวนาที่ทำงานเกษตรกรรมทั้งสิ้น และเนื่องจากนักท่องเที่ยวที่ประเทศอันกว้างใหญ่ไฟศาล ชาวนาที่ซ่อนเรื่องนี้

ได้ทำให้รุสเซียมั่งค่าและเป็นศูนย์กลางการค้าและงานเริ่มต้นการจับจองที่ดินเพื่อให้ได้ผลลัพธ์มากขึ้นแน่นอนขึ้น ความจำเป็นที่จะให้ได้มาซึ่งแรงงานก็ยังคงทวีขึ้นตามลำดับ

Grand Prince แห่งมอสโคว์คืออิวานที่ 3 (1462-1505) ได้ทรงจัดระบบที่เรียกว่า Pomestie ขึ้นมา คือการจัดแบ่งที่ดินให้กับนายทหารในกองทัพเป็นการตอบแทนที่ดินเหล่านั้นมา_rับใช้พระองค์ พวกที่ได้รับการแบ่งสรรที่ดินดังกล่าวก็จะเป็นต้องอาศัยแรงงานเชอร์ฟและเพื่อที่จะได้มีแรงงานสมำเสมอ ก็เริ่มการจำกัดสิทธิในการเคลื่อนย้ายของเชอร์ฟเหล่านี้เจ้าของที่ดินเหล่านี้จะตอบแทนช่างนาด้วยการให้ความคุ้มครองและให้หุนโดยแยกจ่ายเมล็ดพืชหรือสัตว์ให้ ด้วยวิธีนั้นนับวันหนึ่งสินของช่างนาเก็บน้ำด้วยเพิ่มขึ้น เนื่องจากครั้งหนึ่งเมื่อช่างนาสามารถใช้หนี้เป็นเงินนั้นเมื่อใช้หนี้หมดแล้วก็มีสิทธิเคลื่อนย้ายได้ ในค.ศ. 1497 อิสรภาพนี้ถูกจำกัดให้เคลื่อนย้ายได้เพียงปีละ 1 ครั้ง คือเดือนพฤษภาคม ถ้ายังไม่ได้ใช้หนี้ก็ต้องทำนาชดใช้ไปอีก 1 ปี

ถึงคริสตศตวรรษที่ 16 ที่ดินที่มีเจ้าของบ่อย ๆ เริ่มหมดไปตอนกลางมอสโคว์จะมีเตาเนื้อที่ดินที่ถูกนำไปเป็นของข้าว ของวัด ของบุนนาคที่สืบทอดสายกันมา ก็เป็นของ Pomeshchiki (เจ้าของ Pomestic) การจัดแบ่งที่ดินดังกล่าวมีผลเห็นได้ชัดจากการแบ่งที่ดินในสมัยอิวานผู้ใหญ่ เมื่อปี ค.ศ. 1565 ในสมัยสังคมความอุดมยากและการเก็บภาษีรุนแรงเหล่านี้ล้วนเป็นตัวการที่ทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงานยิ่งขึ้น เนื่องจากเจ้าของที่ดินเหล่านี้ต่างก็แย่งกันเรียกร้องผลประโยชน์จากช่างนามากขึ้นเรื่อย ๆ แม้บางครั้งก็จับเอาไปเรียกค่าไถ่ด้วย จนเมื่อพอกเจ้าของที่ดินเหล่านี้มีอิทธิพลยิ่งขึ้นในราชสำนักและในกิจการรัฐ พวกรสึกถือโอกาสใช้อำนาจการเมืองของตนขยายอิทธิพลและเพิ่มอำนาจทางกฎหมายที่จะผูกมัดช่างนาไว้กับที่ดินของตนมากขึ้น ช่างนาจึงมีทางรอดทางเดียวคือการหนี บางครั้งก็หนีไปร่วมกับพวกคอสแซคหรือไปอยู่ทางภาคตะวันออกของภูเขาอูรัล แต่บางพวกรยากรจนจนไปไหนไม่ได้ แต่บางคนก็ผูกมัดตัวเองกับเจ้าของที่ดินจนเคลื่อนย้ายไปไหนไม่ได้ก็มี อย่างไรก็ตาม ระหว่างปี ค.ศ. 1600 ก็ปรากฏว่าหมู่บ้านต่าง ๆ ในจังหวัดภาคกลาง ได้ถูกทิ้งไปจนเกือบจะเป็นหมู่บ้านร้างในปี ค.ศ. 1597 เจ้าของที่ดินเคยสั่งให้บรรดาเชอร์ฟเหล่านี้คืนกลับไปอยู่กับเจ้าของเดิม โดยถือว่าได้มาตั้งถิ่นฐานอยู่กับเจ้าของได้เกินกว่า 5 ปี ก็จะต้องกลับไปอยู่กับเจ้าของที่ดินนั้น

ค.ศ. 1649 อันเป็นปีที่ระบบเซอร์ฟสัญญาไปจากมูโรบ ในรัสเซียกลับเป็นปีที่มีการจัดระบบเซอร์ฟให้ถูกต้องตามกฎหมายรวมทั้งไม่ได้มีกำหนดเวลาด้วย ถึงตอนนี้พวกเซอร์ฟที่หนีไปจากเจ้าของเดิมไม่ว่าจะหนี้ใบานก็จะต้องกลับคืนมายังเจ้าของเดิม เชอร์ฟกล้ายเป็นชนกลุ่มน้อย (a minority of the population) การแผ่ขยายระบบนี้ก็ดำเนินต่อไปอีกในภายหลัง ในรัชสมัยแคเชอร์วินที่ 2 ประชากร 56% เป็นเซอร์ฟและก่อนปี ค.ศ. 1861 อันเป็นปีปลดปล่อย เชอร์ฟมีจำนวนมากขึ้นถึง 90%

สำหรับ private serf นั้นแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. domestic serfs คือพวกที่ไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดินเลย มีสภาพดีกว่าท่านในเรือนเล็กน้อย

2. field serfs คือพวกที่มีที่ดินบ้าง มีบ้านของตนเองแต่ต้องจ่ายเงินหรือทำงานรับใช้ในที่ดินของลอร์ด โดยปกติก็ทำงานอาทิตย์ละ 3 วัน หรือวันใช้โดยวิธีอื่น (barshchina) บางคนก็ซื้อที่ดินจากเจ้าของเดิมโดยจ่ายเงินหรือ "obrok" แก่เจ้าของที่ดิน การทำงานให้ขันนางนักเป็นเวลา 1 ปี หรือ 10 ปี แล้วแต่จะตกลงกัน

การกระจายเชอร์ฟออกไบเน็นไม่จำนวนแ่นอนส่วนใหญ่มักขึ้นอยู่กับบริเวณที่เกษตรกรรมก็จะมีเชอร์ฟมากและที่ไม่สมบูรณ์หรืออยู่ห่างไกล เช่นภาคเหนือและเขตไชปีเรียก็จะมีคนเบาบาง

จากคริสตศตวรรษที่ 17 เป็นต้นมา ได้มีการออกประกาศขยายจำนวนเชอร์ฟอยู่เสมอ เริ่มด้วยการจำกัดเวลาเคลื่อนย้าย ระบบนี้ใช้ไปเรื่อย ๆ เมื่อถึงเขตที่ไม่เคยรู้จักระบบนี้มาก่อนเข่น อูเครน เป็นต้น เมื่อมีการพัฒนาระบบทัตกรรมขึ้นก็มีเชอร์ฟเพิ่มขึ้นอีก譬如หนึ่งคือ "industrial serfs" และเมื่อถึง ค.ศ. 1736 ก็มีการออกกฎหมายผูกมัดกรรมกรและครอบครัวไว้กับโรงงานอุตสาหกรรมหรือเหมืองแร่ตลอดชีวิต

ชีวนาอยู่ในสภาพเลวร้ายลงตามลำดับ ขณะที่กิจิทัชของเจ้าของที่ดินกลับทวีขึ้นตามลำดับ พากเชอร์ฟถูกข้อขาย ถูกเช่าหรือแม้แต่ถูกเสียในเกมพนัน บางครั้งก็มีสภาพเหมือนผู้สัตว์มีการโฆษณาดังต่อไปนี้อยู่เสมอ

1. To be sold: a barber, and in addition **to** that, four bedsteads, an eiderdown, and other domestic **chateis**.
2. To be sold: banqueting tablecloths and also two trained girls and a peasant
3. To be sold: a girl of sixteen of good behaviour and a secondhand slightly used carriage.

เวลาที่เชอร์ฟจะเดินทางออกจากถิ่นที่อยู่เดิมนั้น จะต้องมีการทำหนังสือเดินทาง การที่เชอร์ฟจะถูกเปลี่ยนต้นกล้ายเป็นเรื่องธรรมดา ท้าสหายที่ฝ่าฝืนจะถูกลงโทษด้วยการถูกส่งไปเป็นทหารซึ่งหมายถึงการที่จะต้องจากครอบครัวไปช้าชีวิต

การหนีสภาพถูกกดขี่และความยากจนนั้นทำได้อย่างศักดิ์ศรีกินเหล้าให้เม่าหรือไม่ก็อกรากบูด ดังนั้น ในประวัติศาสตร์รุสเซียนนั้น เรื่องพากเชอร์ฟก่อการปฏิวัติและการลุกฮือของชาวนาจะเป็นเรื่องธรรมชาติที่สุดที่ปราภูมย์เสมอ ๆ

11. คอสแซค⁸ (The Cossacks) คำว่าคอสแซคนั้นได้หมายถึงคนเพื่อนั่น คำนี้เป็นคำอิบายเกี่ยวกับวิถีการดำรงชีวิตมากกว่า คือ เป็นพากเนจรเสรี (free wanderer) ขึ้นมา และเป็นพากที่ไม่มีเจ้านาย เขาดูทุ่งโล่งสเต็ปปีซึ่งถือว่าเป็นเขตพรอมแคนอันเป็นจุดแบ่งรัสเซียและดินแดนที่พากพาตารย์ครอตนั้น มักจะมีพากเชอร์ฟหลบอาศัยอยู่ นอกจากนี้ ก็มีนักแสวงโชค พากนอกรากูหมาย ผู้ลี้ภัย เหล่านี้เข้ามายังบ้านในชีวิตล่าสัตว์ ทับปลา ขโมย รวมทั้ง กวาดต้อนหาสไม่มีนายและเป็นเสรีชน คนเหล่านี้มีการผสมผสานกลมกลืนกันเป็นคอสแซคร่วมทั้ง พากพาตารบ้างกลุ่มด้วย สิ่งที่เข้าเหล่านี้มีเหมือนกันคือความรักการต่อสู้ความศรัทธาในนิกายกรีก อโรมันโธดอกส์ ความเกลียดชังโปอล เทอร์ก โรมันแคಥอลิก และยิว

⁸ พากคอสแซคเคยเป็นพากที่ประจำการอยู่ตามชายแดนท่าหน้าที่ป้องกันการรุกรานจากชาตาร จนถึงกลางศรีศศวรรษที่ 14 เมื่อรัสเซียได้มีส่วนครอบครองยุโรป จึงทรงดำเนินการให้คอสแซคทำหน้าที่พิทักษ์ชายแดน ในระหว่างสงครามพากนี้จะมีความสำคัญมาก จนถึงเมื่อสัมภาระยุคจักรวรรดิเมืองจากฐานอาสาทำให้คอสแซคก่อการปฏิวัติขึ้น หลายครั้ง

เมื่อคริสตศตวรรษที่ 16 นั้น พากคอสแซคได้รวมกันเข้าเป็นสาธารณรัฐประชานิปป์ไทร 2 รัฐ คูนย์กลางแห่งแรกอยู่รอบ ๆ "sech" ของตน หรือ headquarters บนเกาะในแม่น้ำคานีบ เปอร์ พากนี้เป็นที่รู้จักกันว่า Zaporozhye Cossacks (za porog=below the rapids) ส่วนที่ 2 ใกล้ออกไปทางตะวันออก มี "sech" อยู่บันพังแม่น้ำค่อน

ชีวิตภายใน "sech" นั้นเป็นประชาธิปไตยเต็มที่ ทรัพย์สินก็อเป็นของรวม ผู้นำหรือ ataman นั้นได้วันการเลือกตั้งเข้ามา ชีวิตค่อนข้างลำบากและต้องต่อสู้อยู่เสมอของบางครั้งก็เพื่อบังกันรัฐหรือในบางครั้งก็ต้องบังกันคนเองจากรัฐบาล ในสมัยสตีเฟน บาโตรี (Stephen Batory) พากโปโลได้อีสติหิครอกรุ่งเรือง Zaporozhye Cossacks และตั้งหนารคอสแซคเป็นกองกำลังชายแดนในอูเครน แต่เมื่อโปโลพ่ายแพ้给นิกาย Uniate พากคอสแซคก็กลับถลายเป็นศัตรูตัวฉกาจต่อโปโล อิวานมหาราชประกาฬพระองค์เป็นษัตริย์รัสเซีย แต่กษัตริย์ที่ประสบความสำเร็จในการรวมภาคใต้คือ Ivan the terrible พากที่มักจะทำสังหารในรัสเซียภาคใต้คือพาก Don Cossacks ซึ่งบางครั้งก็ร่วมมือกับพากาตัวร์พากตอน คอสแซค นี้เองที่มักจะให้ความสนับสนุนคิมิทรีปอลอมทุกองค์ที่มุ่งเข้าขึ้นบัลลังก์ zar ในสมัยยุ่งยาก พากนี้จะอาศัยอยู่โดยรอบมอสโครมีความหวังที่จะได้ปกครองคนเองแบบประชาธิปไตยบ้าง บทบาทสำคัญที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ของพากคอสแซคคือการเลือกไม่เคิด โรมานอฟ เป็น zar เมื่อปี ค.ศ. 1613

ได้มีการจัดตั้งชุมชนใหม่ของชาวรัสเซียขึ้น มีชื่อว่า ชุมชนในศตวรรษที่ 19 มีเขตปกครองถึง 230,000 ตารางไมล์ มีประชากรประมาณ 8 ล้านคน และในขณะนั้นเองก็ได้เริ่มมีการเหลื่อมล้ำในสังคมขึ้น ข้าราชการขั้นผู้ใหญ่ที่ตั้งของตนเอง ได้รับอภิสิทธิ์พิเศษตอบแทนการรับราชการทหาร พลเมืองชายทุกคนต้องเข้ารับราชการทหารเป็นเวลาถึง 20 ปี คือตั้งแต่อายุ 18 ปี และในที่สุดชุมชนซึ่งเคยมีเสรีภาพอย่างล้นเหลือต้องถลายเป็นกองทหารที่สนับสนุนชาร์อย่างสำคัญไป

บทบาทของพากคอสแซคในประวัติศาสตร์รัสเซีย

บทบาทของพากคอสแซคตั้งแต่คริสตศตวรรษที่ 16 จนมาถึงปัจจุบันเป็นผู้นำการปฏิวัติครั้งที่ 1 ต่อต้านรัสเซีย และบางครั้งก็ถลายเป็นผู้ทำงานให้รัสเซีย

พวกคอสแซคได้สืบมรดกแห่งเสรีภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับมาตั้งแต่สมัยอิวาน และได้ลูกขันท่อต้าน沙皇ในระยะต้น ๆ พากเข้าสังเสริมวิธีการแบบต่าง ๆ นางครองกรบกับรุสเซียของบางครั้งก็นำการต่อต้านเตอร์ก ต้อนรับผู้ลี้ภัยทั้งจากโปแลนด์และมัสโควิช รวมทั้งการขยายเขตครอบครองของพวกตนก็จะมีการบันทึกไว้ในเพลงร้องและวรรณกรรม

พวกคอสแซคภายในนามของสโตรากานอฟ (Stroganov) มีจุดประสงค์สูงสุดคือเพื่อรุสเซียทั้งมวลได้ทำการยึดครองไข่มีเรียและบุกเบิกไปถึงแบบภูเขาอยู่แล้ว คอสแซคนี้เช่นเดียวกับที่เป็นผู้นำและผู้สนับสนุนการปฏิวัติประชานต่อต้านการปกครองของ沙皇 เป็นกลุ่มสำคัญในสมัย Time of Troubles มีปฏิวัติของ Strenka Rozin เมื่อปี ค.ศ. 1667-1671 บูลา溫 (Bulavin : ค.ศ. 1707) เมเซปปา (Mezeppa : ค.ศ. 1708) และปู加เชฟ (Pugachev: ค.ศ. 1773-1774) แต่พอมารถีคริสตศตวรรษที่ 19 พวกคอสแซคลับกล้ายเป็นตำราจหหารของ沙皇 ข่วยต่อต้านการปฏิบัติเมื่อปี ค.ศ. 1917

ลิทัวเนีย โปแลนด์และอูเครน

ในสมัยคิวานนั้นปรากฏว่าภาคใต้ของรุสเซียมีเหตุการณ์อยู่เสมอ กล่าวคือ ต้องทำสังคมรุนแรงกับลิทัวเนีย และโปแลนด์ ในปี ค.ศ. 1321 ลิทัวเนียก็ยึดครองเคียฟ ชาติสกุลลิทัวเนียรวมอยู่ภายใต้การปกครองของ Prince Mindovg ต่อต้านการรุกรานของเยอรมันในคริสตศตวรรษที่ 13 และตั้งกร Novogrudok เป็นเมืองหลวง ต่อมานิสมัย Prince Gedimin ก็ได้สถาปนาราชธานีขึ้นแห่งนี้ทางตะวันออกเฉียงใต้ของรุสเซีย มีศูนย์กลางที่วิลนาในปี ค.ศ. 1386 เริ่มมีการรวมสหภาพเอกเทศระหว่างลิทัวเนียและโปแลนด์ ในที่สุดอิทธิพลก็ได้แพร่ไปมากกว่าโดยเฉพาะความเชื่อในศาสนานิกายโรมันแคಥอลิก และระบบพิวคัลของโปแลนด์ ไคเมอิทธิพลที่ครอบงำทั้งสองรัฐ

ในปี ค.ศ. 1569 สถาปนาโดย Lublin Poland และลิทัวเนียรวมกันเป็นประเทศเดียว ส่วนที่เป็นศูนย์กลางการต่อต้านลิทัวเนีย (South-west Russia) ก็กล้ายเป็นส่วนหนึ่งของโปแลนด์ ในขณะที่ครึ่งหนึ่งของทางเหนือแตกออกเป็นแคว้น ๆ แต่รวมกันมั่นคงในเขตมีดครองของโปแลนด์มีการนำระบบพิวคัลและศาสนาแคಥอลิกมาเผยแพร่ ภูมิภาคนี้มีสภาพเหมือน

ถูกหอดทิ้งจากการยึดครองโดยตาตาร์ แต่เมื่ออำนาจตาตาร์เสื่อมลงพากที่เคยตั้งถิ่นฐานก็อพยพกลับมา ความต้องการข้าวสาลีในยุโรปค่อนขันในคริสตศตวรรษที่ 16 ผลักดันให้ชุมนางชาวโปแลนช์แสวงหาคืนดินเพิ่มโดยเฉพาะในเขตเต็ปป์สมญาร์วมทั้งที่นั่นให้มีการอพยพเข้ามามากขึ้น แต่การแพร่หลายระบบเซอร์ฟและบังคับให้ประชาชนที่นั่นถือคริอโกร์โธโคกส์เปลี่ยนมาถือนิกายยูเนียต (Uniate) ทำให้เกิดการต่อต้านอย่างรุนแรงมาก และพากข้าวนาพากันอพยพไปอยู่ในดินแดนของพากคอสเซ็ค จากการนี้เองจึงทำให้เกิดมีสังหารระห้วงโปแลนด์และพากคอสเซ็คตามชายแดนอยู่เสมอ

ราชวงศ์โรมานอฟ

Michael Romanov : 1613-1645

Alexis Romanov : 1645-1676

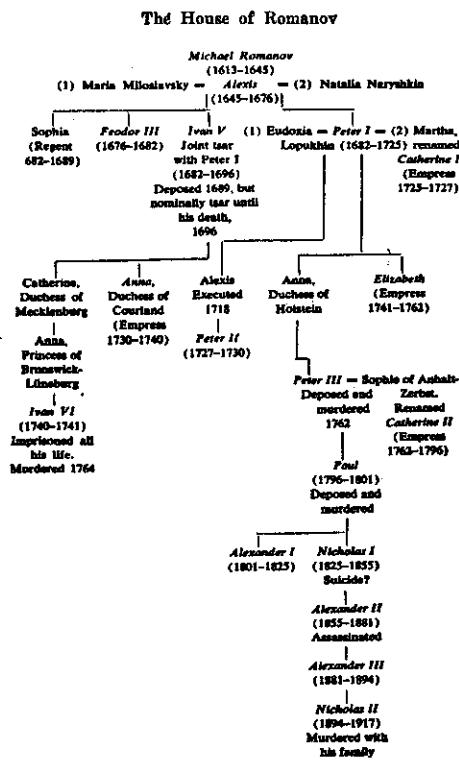
Feodor Romanov : 1676-1682

เมื่อไม่กี่เดือน โรมานอฟ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็น沙皇นั้น ทรงพบว่ารัสเซียยังคงมีความล้าหลังในด้านต่าง ๆ มากมาย ทั้งนี้ ตั้งแต่ก่อนสมัยสังคมกลางเมืองมาแล้วเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นเสมอภาคคือการลุกฮือของชาวนาและการรุกรานของชาติต่างชาติในสมัย Troubles ทำให้เมืองต่าง ๆ ถูกทำลาย เส้นทางการค้าถูกตัดขาด และความเสื่อมทางด้านเกษตรกรรม

สิ่งจำเป็นที่สุดที่จะต้องทำโดยเร่งด่วนก็คือการสร้างประมวลกฎหมายและการรักษา纪律 เป็นแบบแผน จัตระบบทุกครองให้เหมาะสม เพิ่มรายได้รัฐขึ้นไปแล้วสวัสดิ์ของการพรมแค่นรัสเซีย

นำเสียด้วยที่ไม่เคลื่อนย้ายน้ำมีพระชนม์เพียง 17 พรรษา ในปี ค.ศ. 1613 สุภาพไม่ดีและนิสัยอ่อนแอก เมื่อพระบิดาคือหลวงพ่อ พิลาเรต์ ได้รับการปลดปล่อยเมื่อปี ค.ศ. 1615 โดยพากโปโล ท่านก็ได้เป็นพاهرิอาร์ค และช่วยเหลือในการปกครองจนถึงปี ค.ศ. 1633 ซึ่งก่อนหน้านั้นไม่เคยมีผู้ที่ทรงเชือพังอย่างยิ่งอยู่แล้ว คือสมาชิกสภาโนยาาร์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Saltyakovs ซึ่งเมื่อพระบิดาสิ้นพระชนม์แล้วบุคคลผู้นี้ก็มาเมืองอิมิลิล เหนือไม่เคลื่อนอีก

ในช่วงสิบปีแรกนั้น Zar ทรงขึ้นอยู่กับ Zemsky Sobor อย่างมาก ส่วนกิจการสำคัญขึ้นอยู่กับสภาผู้แทนปวงชนหงษ์ชาติ ปัญหาเรื่องการร่างกฎหมายและการจัดระเบียบภายในกลาโหมเป็นเรื่องเร่งด่วน ประการแรกที่สุดก็ต้องจัดการกับพวกคอสแซคที่สนับสนุน zarutsky และต่อมาถึงคือ ต้องแก้ไขกลุ่มคอสแซคอื่น ๆ ที่มีสภาพเป็น "ขโมย" ซึ่งพากันจะต้องจัดการให้เรียบร้อย ในขณะเดียวกันก็มีสังคมร่วมกับสวีเดนและโปแลนด์ที่ต้องรบกันต่อไป

ต่อมาได้มีการลงนามในสนธิสัญญาสบศึกกับสวีเดนที่สต็อกโฮล์ม เมื่อปีค.ศ. 1617 นอฟโกรอดกลับมาอยู่กับรัสเซีย แต่สวีเดนยังคงยึดครอง 2 พากฝั่งของอ่าวฟินแลนด์ ซึ่งปิดกั้นทางออกของรัสเซียสู่ทะเลบอลติก และในปี ค.ศ. 1618 ก็มีการทำสัญญาสบศึกกับโปแลนด์

การปักครองของฟิลาร์เต้

จากปี ค.ศ. 1619 เป็นต้นไป การปักครองส่วนใหญ่ในมือของฟิลาร์เต้ซึ่งปกครองอย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพมาก ผลงานที่ทำอาจสรุปได้ว่า

1. ลดอำนาจของ voevodas (นายทหารที่เข้ามาบังคับการแทนผู้บังคับบัญชา) ให้ต้องรับการเลือก ซึ่งเริ่มนั้นในสมัยอิวานที่ 4)

2. ปรับปรุงระบบภาษี ซึ่งปรากฏว่าไม่ค่อยได้ผลอะไรขึ้นมา เนื่องจากที่คืนนั้นได้รับการจัดสรรให้เฉพาะบุคคลที่รับราชการอยู่กับรัฐ ชาวนาถูกผูกมัดกับที่ดิน ไม่มีทางหนีไปไหน มีการเตรียมเก็บภาษีที่คืนโดยตรงจากบ้านเรือนทำให้ชาวนาต้องรับผิดชอบในการจ่ายด้วย

3. เนื่องจากมีศัตรูรอบด้าน ชาร์จิงต้องมีกองทัพที่เข้มแข็งขึ้นหลายดึงต้องหาทางได้เงินมากขึ้น ทางจะได้เงินมาทางหนึ่งก็คือการส่งเสริมการค้า พ่อค้าชาวต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งอังกฤษและตั้งที่ได้รับสิทธิ์เช่นในการเข้ามาทำการค้ากับรัสเซีย และด้วยวิธีนี้ทำให้ประโยชน์ทางการค้าตกเป็นของชาวต่างประเทศมากกว่าที่ชาวรัสเซียจะได้รับเอง

ส่งผลกระทบไปแล่นคันน์เกิดขึ้นอีกรังหนึ่งเมื่อปี ค.ศ. 1632 รัสเซียพิชหวังที่จะได้สมอเนสก์ ถึงแม้ว่าส่งความจะลื้นสุดลงด้วยการที่ษัชติ์ไปแล่นที่ทรงยอมเลิกล้มการอ้างสิทธิในราชบัลลังก์รัสเซียก็ตาม

ค.ศ. 1637 คอสแซคทำสังหารกับเตอร์กิย์ได้ป้อมท่าอาซอฟ ยกถวายไม่เคลิเพื่อให้ทรงช่วยเหลือพาก忿 แต่ชาร์จิงไม่พร้อมที่จะทำสังหารกับเตอร์ก ทำให้ต้องปฏิเสธพากคอสแซค จึงทำลายเมืองนั้นเสียและปล่อยให้เตอร์กเข้ายึดครอง

อะเล็กซิส

(Alexis: 1645-1676)

อะเล็กซิสสเต็จขึ้นครองราชย์เมื่อพระชนม์เพียง 16 พรรษาเมื่อปี ค.ศ. 1645 ตอกย้ำโดยไห้อิพลของกลุ่มน้อยและพระอาจารย์คือ โมโรโซฟ (Morozov) เกิดมีการจลาจลขึ้น หละยแห่งในประเทศเมื่อปี ค.ศ. 1648 ชาร์จิงทรงแต่งตั้งผู้มีความสามารถอีกท่านหนึ่งคือโอดีฟสก์ (Odoevsky) ขึ้นมาแทนตำแหน่งโมโรโซฟ เรียกประชุมสภาคุณภาพแก้ไขปัญหาอย่างมากและจัดระเบียบในสังคมใหม่

ผลก็คือมีการร่างกฎหมายเกี่ยวกับที่ดินเสนอต่อสภา Zemsky Sobor เมื่อปี ค.ศ. 1648 พิมพ์เป็นกฎหมาย (Ulozhenie) ในปี ค.ศ. 1649 มีผลให้พวกราชศตวรรษที่ 17 เป็นท่าสของ ขุนนางตลอดชีวิตไม่มีโอกาสเป็นไห้อีกเลย

มีใจความสำคัญว่า ขุนนางมีสิทธิ์จะตามชានาที่หน้าไปให้ลับคืนมาอยู่กับตนได้โดย ไม่จำกัดเวลาหรือกล่าวง่าย ๆ คือระบบเชอร์ฟเป็นที่ยอมรับตามกฎหมาย

ผลตามหลังกฎหมายฉบับนี้คือการกบฏในพสกอฟ (Pskov) และนอฟโกรอด ต่อ มา ก ในมอสโกว์ เนื่องจากความอุดຍากยากแก้นของประชาชนและการที่รัฐบาลประกาศใช้เรียญ ทองแดงแทนเรียญเงินโดยกำหนดให้มีค่าเท่ากัน แต่การกบฏที่รุนแรงที่สุดคือการกบฏของสเตนก้า เรซิน (stenka Razin: ค.ศ. 1667-1671)

สเตนก้า เรซิน

(Stenka Razin)

มีประชาราทหลังไหลไปอยู่กับพวกราชศตวรรษที่ 17 เป็นจำนวนมากโดยพวกราชศตวรรษที่ 17 จะช่วยเหลือได้ แก่พวกราชศตวรรษที่ 17 ที่ถูกเรียกว่าเป็นพวกร "naked" เนื่องจากไม่ได้เป็น เจ้าของทรัพย์สินและยังทำหน้าที่คล้ายคนใช้ของพวกราชศตวรรษที่ 17 ไม่แล้วพวกราชศตวรรษที่ 17 จะไม่มีย้อม ให้พวกราชศตวรรษที่ 17 ได้ครอบครองบริเวณที่สมบูรณ์ แต่สิ่งที่พวกราชศตวรรษที่ 17 ต้องการก็คล้ายคลึงกับราชาชีวะ เช่น อาชญากรรมที่สุดจังจับกลุ่มเข้าเป็นกบฏโดยมีผู้นำคือสเตนก้า เรซิน⁹ เมื่อปี ค.ศ. 1667 เดินทางเข้า ยึดเขตโวลาลงมาถึงบริเวณทะเลเลสานแคส เป็นปี ค.ศ. 1669 ก็เดินทางกลับไปสู่บริเวณแม่น้ำค่อนมีพวกราชศตวรรษที่ 17 ไม่พอใจด้วยสาเหตุด้าน ร่วมด้วยเป็นจำนวน มากทางใต้ร่วมกันวางแผนสู้รบและโนยาร์ การกบฏแผ่กว้างออกไปในปี ค.ศ. 1670 เรซินประกาศว่าเป็นส่วนรวมที่ต้องการที่ต้องต้านพวกราชศตวรรษที่ 17 จึงต้องไม่เป็น เชอร์ฟอีกต่อไป ประชาชนจะต้องเป็นอิสระและเสมอภาค" ในปี ค.ศ. 1671 เรซินถูกทรายส์และ ถูกจับได้ถูกธรรมการกบฏยังคงมีอยู่ต่อไปอีก และสเตนก้าก็ถูกเชือดคอในนิทาน

⁹ ผู้ให้สัญญาแก่ช้านาและผู้อพยพหักหลายว่า้าสามารถต่อการปฏิริคิดสำเร็จก็ยังดีที่จะให้สร้างภาพแก่คน เท่านั้น

และเพลงร้องสุดคือในฐานะที่หนทุกธรรมานเพื่อประชาชั่นเหมือนกับเรื่องโรบินสูดของอังกฤษ

การปราบปรามเรียนนี้เองที่ทำให้คนเด่นของพวกคุณ คอสแซคถูกผนวกเข้ากับที่คิดของรัสเซียด้วย.

ในสมัยอเล็กซ์นน์ออกจากจะเกิดภัยที่เนื่องจากความไม่พอใจในระบบสังคมและเศรษฐกิจแล้ว ก็ยังมีสาเหตุที่มาจากการสนับสนุนด้วย กล่าวคือ เรื่องของพวกที่ต่อต้านพาทริอาร์คิน-คุณและพวกที่ต่อต้านพัฒนาการของอิทธิพลตะวันตกที่มีลักษณะห่วยประการเป็นเยอร์มัน¹⁰

เกี่ยวกับกิจกรรมต่างประเทศก็มีการทำสังคมากกับโปแลนด์และลิทัวเนียและลิธัวเนียและสโลวัก ก็ได้ลงนามในสนธิสัญญาแอนดรูโซโว (Treaty of Andrusovo: ค.ศ. 1667) รัสเซียได้อุเครานบันผังข่ายของแม่น้ำดnieper ในขณะที่โปแลนด์มีสิทธิในบริเวณผังข่ายของแม่น้ำนั้น นอกจากนี้ ก็มีสังคมากกับสวีเดน ค.ศ. 1656-1658 และสังคมากกับครุกี ซึ่งไม่ประสบขัยนากลายเป็นสังคมายดีเยื้อ

อเล็กซ์หารเป็นชาติที่ทรงมีความพยายามที่จะปกคล้องให้ดีที่สุด พยายามจัดระเบียบในประเทศ แต่ในรัชสมัยของพระองค์ก็มีสังคมห่วยครั้งเป็นสังคมชนชั้น ความไม่พอใจของชาวนา การแยกกันในสังคมและการเปลี่ยนนโยบายต่างประเทศที่ทำให้ได้ประโยชน์จากการอ่อนแอกของโปแลนด์ การแสวงหาคุณเด่นทางใต้ของรัสเซียซึ่งกล้ายเป็นสิ่งที่ขัดถึงการเริ่มต้นประวัติศาสตร์สมัยใหม่ของรัสเซีย¹¹

ฟิโอเดอร์ที่ 3 (ค.ศ. 1676-ค.ศ. 1682)

พระเจ้าชา尔斯อเล็กซ์เสสเท็จสวารคตในปี ค.ศ. 1676 พระราชโอรสคือฟิโอเดอร์ที่ 3 เสด็จขึ้นครองราชย์ต่อ ทรงเป็นชาติที่นิยมการเปลี่ยนแปลงตามแบบตะวันตก ถึงกับทรงซักซานให้ข้าราชสำนักหันห่างจากศาสนาคริสต์และแต่งกายตามแบบตะวันตก นำเสียค่ายที่ทรงครองราชย์

¹⁰ คำว่า "German". ในสมัยนั้นจะมีความหมายถึง "คนต่างชาติ" ทั้งหมด

¹¹ Ibid., pp. 66-67

ได้เพียง 6 ปีก็สิ้นพระชนม์ เมื่อปีค.ศ. 1682 เหลือแต่พระอนุชาผู้ทรงมีศักดิ์ไม่สมบูรณ์คืออวาน และพระอนุชาต่างพระชนนีคือปีเตอร์ เมื่อพิโอดอร์สันพระชนม์ลงราชสำนักจึงแยกออกเป็น 2 ฝ่าย

สรุปท้ายบทที่ 7

1. ปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้ชาวรัสเซียนเกิดความรักชาติและร่วมใจกันต่อต้านโปล สวีเดช ลิทวานี เนื่องจากทางด้านการเมือง พวกเตอร์ก ก็คือฐานะความเป็นโรมที่สาม ทำให้ประชาชนยึดมั่นในนิกายตะวันออก (Greek Orthodox) ต่อต้านโปล ลิทัวเนียนซึ่งมีถือนิกายโรมัน แคಥอลิก และเตอร์กซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม
2. สภาพหลังสมัยยุคแรกของรัสเซียก็คือ ความยากจน รัฐบาลต้องเก็บภาษีอย่างรุนแรง ประชาราษฎร์ประมาณ 9 ล้านคนໄร์การศึกษา ในขณะที่มีโรมสมัยเดียวกันก้าวเข้าสู่สมัย
3. กำลังสนับสนุนการปกครองที่ชาญได้รับก็คือ

3.1 State Church

3.2 Service Nobility

4. กลไกการปกครองประกอบด้วย ชาชาร์: สมมติเหพ, คณะกรรมการ (Ministries) : รับเรื่องราวร้องทุกข์ในด้านต่าง ๆ แทนองค์ชาชาร์, ศาลฎาม: หน่วยที่สนับสนุนกฎหมาย, Zemsky Sobor: หน่วยที่เป็นคณะที่ปรึกษาไม่เคยก้าวถึงการเป็น Constitutional Monarchy แต่ประการใด, การบริหารห้องถนน: มักให้อำนาจเจ้าของที่ดินเกือบสมบูรณ์ในการตัดสินใจยุ่งชิวของผู้อยู่ภายนอกจากการปกครอง, ระบบภาษี: ชาวนา, กองทัพ: ครึ่งหนึ่งของรายได้แผ่นดินถูกส่งจ่ายเพื่อบำรุงกองทัพ, ศาสนา: ไปกันได้กับการเมือง
5. การปฏิรูปของพวกราช นิกอน สมัยชาชาร์อเล็กซิส เพื่อมุ่งสร้างความสัมพันธ์กับคาಥอลิกให้ถือคัมภีร์เก่าเป็นคัมภีร์ที่ถูกต้องเพื่อให้ชาวรัสเซียได้นับถือสิ่งเดียวกันกับชาวอูเครนที่นับถือคาಥอลิกจะทำให้ผู้พันสนิทกับรัสเซียยิ่งขึ้น และฝ่ายคาಥอลิกจะไม่สามารถโน้มตีเรื่องความถูกต้องของนิกายอโรมันโ叱กอสโกร์ดต่อไป เกิดฝ่ายต่อต้านก็คือ Old Believers และสังฆราชนิกونถูกเนรเทศในปี 1654
6. การจัดระบบ Pomestic สมัยอิวานที่ 3 คือการแบ่งที่ดินให้นายทหาร ทำให้ต้องห้ามการเคลื่อนไหวของเชอร์ฟ ชาวนาอยู่ในสภาพเลวร้าย
7. คอสแซค หน่วยที่พิทักษ์ชายแดน เข้าช่วยกบฏในสมัยอเล็กซิสคือกบฏของ Stenka Razin มีผลให้พวกราช คอสแซคถูกรุมเข้าอยู่ในคืนแคนธันรัสเซียด้วย

ตัวอย่างคำถ้าม

1. อธิบายการเกิด service-nobility และการสืบสุคลักษณะตัวแทนเสียงส่วนรวม
2. อธิบายถึงความไม่พ่อใจของชาวนาและคอสเซค
3. อธิบายลักษณะการปฏิรูปของนิกอน
4. จงกล่าวถึงลักษณะความผูกพันระหว่างศาสนาและรัฐ